

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

19 päivänä tammikuuta 2006 *

Asiassa C-547/03 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 22.12.2003,

Asian Institute of Technology (AIT), kotipaikka Pathumthani (Thaimaa),
edustajanaan avocat H. Teissier du Cros, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään P.-J. Kuijper ja B. Schöfer,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris ja G. Arestis (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.5.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.9.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Asian Institute of Technology (jäljempänä AIT) vaatii muutoksenhaussaans yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-288/02, AIT vastaan komissio, 15.10.2003 antaman määräyksen (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä valituksen kohteena oleva määräys), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkittavaksi

ottamista koskevien edellytysten selvän puuttumisen perusteella jättänyt tutkimatta valittajan kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan komission 22.2.2002 tehty päätös, joka koski "Asia-Invest"-ohjelmaan kuuluvan tutkimussopimuksen tekemistä "Center for Energy-Environment Research and Developmentin" kanssa (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin sitä sovellettiin valituksen kohteena olevan määräyksen antamisajankohtana, II osastoon sisältyy 3 luku, jonka otsikko on "Prosessinjohtotoimista ja asian selvittämistoimista". Kyseisen luvun 1 jaksoon, jonka otsikko on "Prosessinjohtotoimista", sisältyy 64 artikla, jonka 1–4 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Prosessinjohtotoimilla pyritään varmistamaan, että asiat valmistellaan ja käsitellään ja riidat ratkaistaan parhaissa mahdollisissa olosuhteissa. Prosessinjohtotoimista päättää yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin julkisasiamiestä kuultuaan.

2. Prosessinjohtotoimien tavoitteena on erityisesti:

- a) varmistaa kirjallisen ja suullisen käsittelyn moitteeton kulku ja helpottaa asian selvittämistoimia;
- b) määrittää ne seikat, joiden osalta asianosaisten on täydennettävä todisteluaan tai joiden osalta asian selvittämistoimet ovat tarpeen;

- c) tarkentaa asianosaisten vaatimusten, perusteiden ja väitteiden sisältö ja selventää, mitkä seikat ovat riitaisia;

- d) helpottaa riitojen sovinnollista ratkaisua.

3. Prosessinjohtotoimiin voi kuulua erityisesti:

- a) kysymysten esittäminen asianosaisille;

- b) asianosaisten kehottaminen lausumaan kirjallisesti tai suullisesti tietyistä riitaan liittyvistä kysymyksistä;

- c) tietojen pyytäminen asianosaisilta tai kolmansilta;

- d) asianosaisten pyytäminen esittämään asiaan liittyviä asiakirjoja ja asiakirjojen otteita;

- e) asianosaisten edustajien tai asianosaisten itsensä kutsuminen neuvotteluihin.

4. Kukin asianosainen voi asian käsittelyn missä vaiheessa tahansa ehdottaa prosessinjohtotoimiin ryhtymistä tai niiden muuttamista. Tässä tapauksessa muita asianosaisia kuullaan ennen kuin näistä toimista määrätään.

Jos asian käsittelyyn liittyvät olosuhteet sitä edellyttävät, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ilmoittaa asianosaisille suunnitelluista toimista ja antaa niille mahdollisuuden esittää huomautuksensa suullisesti tai kirjallisesti.”

- 3 Mainitun työjärjestyksen III osastoon sisältyy 2 luku, jonka otsikko on ”Oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvistä seikoista”. Kyseiseen lukuun sisältyvät muun muassa 111, 113 ja 114 artikla, joissa määrätään seuraavaa:

”111 artikla

Jos yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen ratkaisemaan kannetta tai jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi täysin perusteeton, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

113 artikla

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi, tai se voi todeta asianosaisia kuultuaan, että kanteesta on tullut perusteeton ja lausunnon antaminen asiassa raukeaa; päätös tehdään 114 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

114 artikla

— —

3. Jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin, hakemuksen jatkokäsittely on suullinen.

4. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee hakemuksen julkisasiamiestä kuultuaan tai lykkää sen ratkaistavaksi lopullisen tuomion yhteydessä. Se siirtää asian yhteisöjen tuomioistuimelle, jos asia kuuluu viimeksi mainitun toimivaltaan.

Jos yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää hakemuksen tai lykkää sen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä, presidentti vahvistaa uudet määräajat asian käsittelyn jatkamiseksi.”

Asian taustalla olevat tosiseikat

- 4 AIT on voittoa tavoittelematon teknologia-alan opetus- ja tutkimusjärjestö, jonka kotipaikka on Thaimaassa.
- 5 Kuten valituksen kohteena olevasta määräyksestä ilmenee, AIT:hen kuului vuoteen 2001 saakka ”Center for Energy-Environment Research and Development” -niminen yksikkö (jäljempänä CEERD), joka ei ollut erillinen oikeushenkilö ja jonka johtaja oli 31.12.2001 saakka T. Lefèvre.

- 6 Asia-Invest-ohjelma kuuluu Euroopan yhteisön aloitteisiin, joiden tarkoituksena on Euroopan unionin ja Aasian välisen kaupan tukeminen sekä niiden keskinäisen ymmärtämyksen tukeminen kaupallista yhteistyötä edistämällä. Euroopan yhteisöjen komissio julkaisi 10.4.2001 osana kyseistä ohjelmaa ehdotuksia koskevan pyynnön nro EUROPEAID/112441/C/G (EYVL C 109, s. 9).

- 7 "Center for Energy-Environment Research and Development — Foundation for International Human Resource Development" (jäljempänä CEERD-FIHRD) toimitti 19.11.2001 tämän ilmoituksen perusteella ehdotuksen, jonka Lefèvre allekirjoitti kyseisen elimen johtajan ominaisuudessa.

- 8 Komissio päätti sille toimitettuja ehdotuksia tutkittuaan hyväksyä muun muassa edellä mainitun ehdotuksen ja teki riidanalaisen päätöksen. Lefèvre allekirjoitti kyseisen elimen johtajan ominaisuudessa 27.2.2002 CEERD:n kanssa tehdyn sopimuksen nro ASI/B7-301/95/108-174. Mainitussa sopimuksessa määrättiin 27 481,88 euron suuruisen ennakon maksamisesta, ja kyseinen ennako maksettiin Thai Farmers Bankiin "Foundation for International Human Resource Developmentin" (jäljempänä FIHRD) nimiin avatulle tilille.

- 9 AIT:n hallitus pyysi 17.7.2002 päivätyllä kirjeellä komission yhteistyötoimisto EuropaAidilta (jäljempänä EuropeAid) tietoja hankkeesta, jonka nimi oli "Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand". AIT:n hallitus ilmoitti kyseisessä kirjeessä, että CEERD "oli ainoastaan AIT:n yksikkö, joka ei ole oikeushenkilö — — ja jolla ei ole minkäänlaisia valtuuksia tehdä sopimuksia kyseisellä luvattomasti käyttöön otetulla nimellä, varsinkaan Lefèvren, joka ei enää [ollut] pitkään aikaan [ollut] kyseisen elimen johtaja".

- 10 Vastauksena kyseiseen kirjeeseen EuropeAidin johtaja Muller lähetti 21.7.2002 AIT:n hallitukselle kirjeen, jossa hän ilmoitti, että komission puolesta, hän itse ja Eich-niminen henkilö olivat allekirjoittaneet sopimuksen 22.2.2002 ja CEERD:n johtaja Lefèvre 27.2.2002. Kyseisessä kirjeessä täsmennettiin, että kyseisen sopimuksen mukaisesti oli jo maksettu enakkona 27 481,88 euroa ja että koska hankkeen kesto oli 15 kuukautta, se saatettaisiin päätökseen 28.5.2003.
- 11 Komissio totesi samassa kirjeessä myös, että se oli jo allekirjoittanut CEERD:n johtajan Lefèvren kanssa samansisältöisen sopimuksen, jonka kesto oli 17 kuukautta, ja että kyseisessä sopimuksessa määrätty tuki, jonka määrä oli 42 227,50 euroa, oli kokonaisuudessaan maksettu.

Asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksen kohteena oleva määräys

- 12 AIT nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.9.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi. Kyseinen asia kirjattiin numerolla T-288/02.
- 13 AIT nosti samana päivänä kumoamiskanteen komission 4.7.2000 tekemästä päätöksestä, joka koski tämän tuomion 11 kohdassa mainitun tutkimussopimuksen tekemistä. Kyseinen asia kirjattiin numerolla T-287/02.
- 14 Komissio toimitti 20.12.2002 asiaa T-287/02, AIT vastaan komissio — joka johti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 25.6.2003 antamaan määräykseen (Kok. 2003, s. II-2179) — ja asiaa T-288/02, AIT vastaan komissio — joka johti

valituksen kohteena olevaan määräykseen (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) — koskevat vastineensa, joissa se pyysi muun muassa mainittujen asioiden yhdistämistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo ilmoitti AIT:lle määräajan, jossa sen olisi esitettävä huomautuksensa asioiden yhdistämistä koskevasta pyynnöstä. AIT ilmoitti vastustavansa mainittujen asioiden yhdistämistä.

- 15 Komissio esitti asiaa T-288/02 koskevassa vastineessaan, että kanne olisi jätettävä tutkimatta. Kyseisen vastineen liitteinä olivat Lefèvren CEERD-FIHRD:n johtajan ominaisuudessa 19.11.2001 allekirjoittaman CEERD-FIHRD:n ehdotuksen ensimmäiset sivut ja komission ja CEERD:n välillä 27.2.2002 tehty sopimus.
- 16 AIT vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.5.2003 toimittamassaan väliitoimihakemuksessa, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytettäisiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi kyseisen hakemuksen asiassa T-288/02 R, AIT vastaan komissio, 9.7.2003 antamallaan määräyksellä (Kok. 2003, s. II-2885) ja määräsi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään pääasian yhteydessä. AIT teki kyseisestä määräyksestä valituksen, jonka yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi väliitoimimenettelyssä asiassa C-348/03 P(R), AIT vastaan komissio, 30.9.2003 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi 30.6.2003 asiassa, joka on valituksen kohteena olevan määräyksen taustalla, työjärjestyksensä 64 artiklan nojalla komissiota esittämään sille ensinnäkin tämän tuomion 6 kohdassa mainitun ehdotuspyynnön nro EUROPEAID/112441/C/G, ”Asia-Invest”-ohjelmaan liittyvien tukien myöntämistä koskevat säännökset ja CEERD-FIHRD:n 19.11.2001 päivätyn ehdotuksen kokonaisuudessaan.
- 18 Sen jälkeen kun komissio täytti tämän pyynnön 22.7.2003, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti työjärjestyksensä 64 artiklan nojalla AIT:tä ottamaan kantaa komission esittämiin asiakirjoihin ja esittämään huomautuksensa kanteen tutkittavaksi ottamista koskevasta väitteestä, jonka komissio oli tehnyt vastineessaan.

- 19 AIT täytti tämän pyynnön 11.9.2003. AIT totesi huomautuksissaan muun muassa sen, että se oli 2.9.2003 haastanut Lefèvren oikeuteen väärennöksestä tribunal de grande instance de Paris'ssa.
- 20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti edellä mainitussa asiassa AIT vastaan komissio 25.6.2003 antamallaan määräyksellä työjärjestyksensä 113 ja 114 artiklan nojalla tutkimatta kanteen, jonka AIT oli nostanut kyseisessä asiassa.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti valituksen kohteena olevalla määräyksellä työjärjestyksensä 111 artiklan nojalla tutkimatta riidanalaisesta päätöksestä nostetun kanteen sillä perusteella, ettei kanne selvästikään täyttänyt tutkittavaksi ottamista koskevia edellytyksiä.
- 22 Ensimmäisen oikeusasteen arviointi kuuluu tältä osin seuraavasti:
- ”27 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 9 kohta; asia T-37/92, BEUC ja NCC v. komissio, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. II-285, 27 kohta ja asia T-178/94, ATM v. komissio, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2529, 53 kohta).
- 28 Komission kirjelmistä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyistä asiakirjoista ja erityisesti 27.2.2002 tehdystä sopimuksesta ja [CEERD-FIHRD:n

19.11.2001 päivätystä ehdotuksesta ilmenee, että komissio on tehnyt kanteen kohteena olevan päätöksen tietoisena kaikista asiaan vaikuttavista seikoista eli siten, että se on välttämättä tiennyt siitä, että toinen sopimuspuoli oli AIT:hen nähden erillinen yksikkö ja etteivät CEERD ja sen johtaja olleet enää osa AIT:tä. Kuten komissio vastineessaan toteaa, 19.11.2001 tehdyssä ehdotuksessa ja erityisesti sen II osassa, jonka otsikko on ”The Applicant”, ilmoitetaan nimenomaisesti siitä, että CEERD on siirretty AIT:lta FIHRD:lle, ja siitä, ettei T. Lefèvre ollut enää AIT:n palveluksessa. Komissiolla oli lisäksi kyseisten asiakirjojen perusteella ennen sopimuksen tekemistä tieto siitä, että CEERD:llä ja FIHRD:llä oli kokonaan uudet yhteystiedot.

- 29 Edellä esitetystä seuraa, ettei komission päätökseen, joka koski 27.2.2002 päivätyn sopimuksen tekemistä, sisältynyt minkäänlaista virhettä, joka olisi koskenut toisen sopimuspuolen erillisyyttä tiettyyn kokonaisuuteen nähden, eikä harhaanjohtamista, joka olisi koskenut sopimuspuolen ja kantajan välisen yhteyden olemassaoloa. Komissio tiesi, että Lefèvre pyrki tekemään sopimuksen uuden ja erillisen yksikön [CEERD-FIHRD:n] nimissä, ja komissio teki sopimuksen tästä tietoisena.
- 30 Tästä seuraa, että kanteen kohteena oleva päätös on osoitettu [CEERD-FIHRD:lle] eikä kantajalle ja ettei 27.2.2002 tehdyssä sopimuksessa aseteta kantajalle minkäänlaisia velvollisuuksia eikä anneta sille minkäänlaisia oikeuksia. Kyseisen sopimuksen tekemistä koskeva komission päätös ei näin ollen koske millään tavalla kantajaa eikä sen kumoaminen vaikuttaisi kantajan oikeusasemaan tai tuottaisi sille minkäänlaista etua.
- 31 Edellä esitetty huomioon ottaen on todettava, ettei kantaja voi väittää, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä olisi ollut sitovia oikeusvaikutuksia, jotka olisivat voineet vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.

- 32 Niiltä osin kuin kantaja katsoo tulleensa loukatuksi Lefèvren väitetyn epälojaalin toiminnan ja CEERD:n 'luvattoman käytön' perusteella, kantajan on puolustettava oikeuksiaan toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa. Kanteen kohteena olevan päätöksen kumoamisella ei voida hyvittää sellaista vahinkoa, jota kantaja väittää kärsineensä väitetyn luvattoman käytön perusteella.”

Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa

²³ AIT vaatii muutoksenhaussa, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksen kohteena olevan määräyksen

- palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi

- tai muussa tapauksessa käsittelee asian uudelleen ja aloittaa suullisen käsittelyn

- kumoaa riidanalaisen päätöksen.

24 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää valituksen

— velvoittaa AIT:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 AIT pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.3.2004 toimittamallaan kirjeellä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 117 artiklan mukaisesti lupaa toimittaa vastauskirjelmä. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän pyynnön 23.3.2004 tekemällään päätöksellä.

Valituksen käsittely

26 Valittaja vetoaa valituksen kohteena olevan määräyksen kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäinen valitusperuste koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan virheellistä soveltamista ja toinen valitusperuste EY 230 artiklan neljännen kohdan rikkomista. Kolmannessa valitusperusteessaan AIT vetoaa Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EYVL C 364, s. 1; jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan rikkomiseen.

Ensimmäinen valitusperuste

- 27 AIT väittää kyseisen valitusperusteen osalta ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti työjärjestyksensä 111 artiklaa, koska se oli käsiteltävänä olevassa asiassa ennen asian ratkaisemista kyseisen artiklan nojalla jo päättänyt saman työjärjestyksen 64 artiklan mukaisista prosessinjohtotoimista.
- 28 Tältä osin on yhtäältä todettava, että työjärjestyksen 111 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi perustellulla määräyksellä hylätä kanteen, jos kanne ei kyseisessä määräyksessä ilmoitettujen syiden takia ole omiaan menestymään.
- 29 Toiseksi on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen artiklan nojalla päätettyjen toimenpiteiden tarkoituksena on varmistaa, että asioiden valmistelu ja käsittely ja riitojen ratkaisu tapahtuu parhaissa mahdollisissa olosuhteissa.
- 30 Tästä seuraa, että koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklassa määrättyjen prosessinjohtotoimien tarkoituksena on kyseisen artiklan mukaisesti varmistaa, että asioiden valmistelu ja käsittely ja riitojen ratkaisu tapahtuu parhaissa mahdollisissa olosuhteissa, tällaisiin toimiin turvautuminen ei sellaisenaan ole omiaan estämään määräyksen antamista saman työjärjestyksen 111 artiklan perusteella.

- 31 AIT väittää tältä osin, että se tapa, jolla 111 artiklaa on sovellettu käsiteltävänä olevassa asiassa, on virheellinen sen takia, ettei AIT:n nostama kanne ollut sellainen, ettei se olisi kyseisessä artiklassa tarkoitetulla tavalla selvästikään täyttänyt tutkittavaksi ottamista koskevia edellytyksiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on nimittäin päätynyt toteamaan, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi, vasta prosessinjohtotoimien jälkeen, joista päätettiin vuosi kanteen nostamisen jälkeen, ja sen jälkeen, kun kirjelmiä oli jo ensi kerran vaihdettu.
- 32 Tältä osin on muistettava, että kuten valituksen kohteena olevan määräyksen 30 ja 31 kohdasta ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty kanne on jätetty tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisen takia tutkimatta sillä perusteella, ettei AIT:llä ollut oikeussuojan tarvetta. Tämä tutkimatta jättämistä koskeva peruste esitettiin jo komission vastineessa. Lisäksi ne asiakirjat, joihin komission perustelut pohjautuvat, eli CEERD-FIHRD:n 19.11.2001 päivätty ehdotus ja 27.2.2002 tehty sopimus, sisältyivät suurimmilta osin komission vastineeseen liitettyihin oikeudenkäyntiasiakirjoihin.
- 33 Tästä seuraa, että AIT:n väite siitä, ettei kannetta olisi jätetty tutkimatta, jos olisi jätetty esittämättä tiettyjä asiakirjoja, joihin valituksen kohteena olevassa määräyksessä viitataan nimenomaisesti ja joiden esittämistä varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli osoittanut komissiolle määräajan, on joka tapauksessa vailla minkäänlaista perustetta ja se on näin ollen hylättävä.
- 34 AIT väittää toiseksi, että valituksenalaisen määräyksen antaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan perusteella sen jälkeen, kun ensimmäiset kirjelmät oli jo vaihdettu, loukkaa AIT:n menettelyllisiä oikeuksia, koska AIT:lle ei ole annettu tilaisuutta tulla kuulluksi. AIT väittää tältä osin, että sellainen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttuminen, johon käsiteltävänä olevassa asiassa on vedottu, kuuluu kyseisen työjärjestyksen 113 artiklan soveltamisalaan ja että AIT:llä on viimeksi mainitun artiklan nojalla enemmän oikeuksia, muun muassa oikeus suulliseen käsittelyyn.

- 35 Tältä osin on todettava, ettei kyseisen artiklan soveltaminen takaa suullisen käsittelyn järjestämistä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 114 artiklan 3 kohdan — johon työjärjestyksen 113 artiklassa viitataan — mukaisesti tehdä asiassa ratkaisun pelkästään kirjallisen käsittelyn päätteeksi.
- 36 Vaikka AIT vetoaa väitteissään lopuksi siihen, että sen menettelyllisiä oikeuksia on loukattu, koska sille ei ole annettu tilaisuutta tulla kuulluksi, on joka tapauksessa muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti AIT:tä esittämään huomautuksensa niihin tutkimatta jättämistä koskeviin perusteisiin, joihin komissio vetosi vastineessaan, ja että AIT vastasi tähän kehotukseen.
- 37 Näin ollen myös ne väitteet, jotka AIT on toiseksi esittänyt kyseisen valitusperusteen tueksi, on hylättävä.
- 38 Edellä esitetystä seuraa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tehnyt minkäänlaista oikeudellista virhettä työjärjestyksen 111 artiklan soveltamisessa ja että ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste

- 39 AIT katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut EY 230 artiklan neljättä kohtaa, koska se on soveltanut yhteisöjen tuomioistuimen

asiassa 60/81, IBM vastaan komissio, 11.11.1981 antamaa tuomiota (Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231). AIT:n mukaan sen kanteen tutkittavaksi ottamista koskevia edellytyksiä on tarkasteltava yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 25/62, Plaumann vastaan komissio, 15.7.1963 annetun tuomion (Kok. 1963, s. 197, Kok. Ep. I, s. 181) valossa. AIT katsoo tältä osin, että kyseisessä oikeuskäytännössä luetellut edellytykset täyttyvät käsiteltävänä olevassa asiassa. AIT vetoaa asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, 18.5.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177) ja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan muun muassa sen oikeutta käyttää CEERD:n nimeä ja tunnusta, jotka esiintyvät useissa oikeudenkäyntiasiakirjoissa, ja että tämä loukkaaminen merkitsee sitä, että sen tilanne eroaa kaikkien muiden talouden toimijoiden tilanteesta.

- 40 On todettava, ettei AIT ole tämän valitusperusteen osalta esittänyt yhtäkään argumenttia, joka osoittaisi, että valituksen kohteena olevan määräyksen 31 kohdassa oleva ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus siitä, ettei riidanalaisella päätöksellä ole ollut sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka olisivat voineet vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, olisi virheellinen.
- 41 AIT ei yhtäältä ole osoittanut vääräksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksen kohteena olevan tuomionsa 28 kohdassa olevaa toteamusta siitä, että komissio oli tehnyt kyseisen päätöksen tietoisena siitä, että sen sopimuskumppani oli AIT:hen nähden erillinen yksikkö, ja 30 kohdassa olevaa toteamusta siitä, että kyseinen päätös oli osoitettu CEERD:lle eikä AIT:lle itselleen. AIT ei lisäksi myöskään kiistä sitä, että kun riidanalainen sopimus allekirjoitettiin, CEERD ja sen johtaja eivät enää olleet osa AIT:tä.
- 42 AIT ei toisaalta esitä yhtäkään argumenttia osoittaakseen vääräksi valituksen kohteena olevan määräyksen 30 kohdassa olevan toteamuksen siitä, ettei sille riidanalaisessa päätöksessä asetettu minkäänlaista velvollisuutta eikä annettu yhtäkään oikeutta.

- 43 AIT on väittänyt, että Lefèvre on käyttänyt luvatta CEERD:n nimeä ja tunnusta, jotka esiintyvät useissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyistä oikeudenkäyntiasiakirjoista, ja tältä osin on katsottava, ettei AIT:llä tämän seikan perusteella ole oikeussuojan tarvetta, jotta se voisi nostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.
- 44 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi valituksen kohteena olevan määräyksen 32 kohdassa perustellusti katsonut, että jos AIT katsoi tullessa loukatuksi Lefèvren väitetyn epälojaalin toiminnan takia, AIT:n asiana oli puolustaa oikeuksiaan toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa.
- 45 Tältä osin on todettava, että kuten AIT:n sellaisista huomautuksista ilmenee, jotka se esitti sen jälkeen, kun sille oli annettu tiedoksi sellaiset asiakirjat, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli prosessinjohtotoimena määrännyt komission esittämään, kyseinen elin oli 2.9.2003 haastanut Lefèvren oikeuteen väärennöksestä tribunal de grande instance de Paris'hin.
- 46 Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että myös toinen valitusperuste on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

- 47 AIT väittää toissijaisesti, että se, että sen kanne on jätetty tutkimatta EY 230 artiklan perusteella, loukkaa sen perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin. AIT väittää tältä osin, että toisin kuin valituksen kohteena

olevan määräyksen 32 kohdassa todetaan, asian vieminen kansallisiin tuomioistui-
miin ei täytä niitä edellytyksiä, joita oikeuskäytännössä asetetaan, jotta oikeus-
suojakeinoja voitaisiin pitää tehokkaina. AIT väittää, että vaikka yhteisöjen
tuomioistuin ei asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan
neuvosto, 25.7.2002 antamassaan tuomiossa (Kok. 2002, s. I-6677) noudattanut
julkisasiamiehen ratkaisuehdotusta, ne perusteet, joihin se tukeutui, eivät päde
sellaisen oikeushenkilön osalta, joka, kuten AIT, ei ole sijoittautunut Euroopan
unionin jäsenvaltioon.

48 Tämä valitusperuste on hylättävä. On nimittäin todettava, että sen jälkeen, kun
ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksen kohteena olevan määräyk-
sen 31 kohdassa, ettei AIT voi väittää, että riidanalaisella päätöksellä olisi ollut
sitovia oikeusvaikutuksia, jotka olisivat voineet vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen
tämän oikeusasemaa selvästi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi saman
määräyksen 32 kohdassa, että niiltä osin kuin AIT katsoo tulleen loukatuksi
Lefèvren väitetyn lainvastaisen toiminnan ja CEERD-tunnuksen väitetyn ”luvatto-
man käytön” perusteella, sen on puolustettava oikeuksiaan toimivaltaisissa
kansallisissa tuomioistuimissa.

49 Tältä osin on muistettava, että on katsottava selvitetyn, että AIT on 2.9.2003
haastanut Lefèvren oikeuteen väärennöksestä tribunal de grande instance de
Paris’hin.

50 Tästä seuraa, ettei AIT voi käsiteltävänä olevassa asiassa missään tapauksessa vedota
siihen, että sen oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin olisi loukattu.

51 Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että myös kolmas valitusperuste on hylättävä
perusteettomana ja näin ollen on hylättävä vaatimukset, jotka koskevat valituksen
kohteena olevan määräyksen kumoamista.

- 52 Koska valitukseen sisältyvät muut vaatimukset on esitetty siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaisi valituksen kohteena olevan määräyksen, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 53 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut AIT:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Asian Institute of Technology (AIT) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset